

politik på det her område. Derfor er det vigtigt, at vi fortsætter med at have et forbehold her.

Så må jeg bare spørge, hvordan fru Charlotte Antonsen kan forklare, at statsministeren i et svar på spørgsmål nr. S 2140 den 26. februar 2003 sagde, at statsministeren derfor er uenig med hr. Peter Skaarup i, at det skulle være en fordel at have forbeholdet. For sagen er jo den – siger statsministeren – at regler på dette område besluttes ved enstemmighed. Hvis Danmark derfor ikke havde sit forbehold, så sad Danmark med ved det bord, hvor disse beslutninger blev truffet, og vi kunne derfor påvirke, hvordan et fælles direktiv skulle se ud. Nu er det de andre, der beslutter, hvordan det skal se ud, og derefter kan vi så tage stilling til, om vi vil følge det eller ej.

Hvis der er nogen, der er usikker på, hvad det egentlig er, statsministeren konkluderer her, så konkluderer han faktisk selv til sidst: Så min konklusion er altså, at hvis vi ikke havde forbeholdet, var vi bedre stillet, for så var vi med til at bestemme, hvordan det her skal se ud.

Så klart kan det siges, kan jeg sige til fru Charlotte Antonsen. Er fru Charlotte Antonsen fortsat enig med sig selv, eller er hun fra nu af enig med statsministeren?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

I EU-politikken plejer jeg at være enig med statsministeren, jeg har ikke hørt nogen i Venstre, der er uenig i den linje, vi følger i øjeblikket.

Hr. Anders Samuelsen spørger, om jeg er enig i det, der blev læst op. Ja, det er jeg. Det er klart, at hvis man sidder med ved bordet, har man indflydelse på, hvad der sker. Det kan godt være, vi i EU i dag havde haft en mere fornuftig indvandrerpolitik, hvis Danmark havde siddet med ved bordet.

Det nye i traktaten er, at man går over til flertalsafgørelser, så enstemmighedsdiskussionen er jo så forældet, for der kan vi jo blive stemt ned. Vores politiske vurdering er, at det vil være halsløs gerning at kalde til folkeafstemning om EU, hvis det samtidig indebærer, at man skal stemme ja til en slap udlændingepolitik. Det er en politisk vurdering.

Vi er uenige med Det Radikale Venstre, kan jeg forstå. Vi mener, at vi med den model, vi lægger op til, kan komme med i 95 pct. af det område, vi i dag er uden for. Vi mener, det er bedre at være med i 95 pct. end at være uden for det hele.

Det er baggrunden for vores forslag, og det er et ærligt og et reelt valg – til fru Jelved – som vi lægger op til for danskerne. Vi havde en folkeafstemning i 1992, der blev til et nej. Vi fik de danske undtagelser. De danske undtagelser indebærer på det retlige område, at det er Kommissionen, der bestemmer, hvor Danmark kan være med.

Det nye, vi lægger op til nu, er, at vi laver en undtagelse ligesom Storbritannien og Irland, hvor det fremover bliver op til Danmark, til det danske Folketing, at bestemme, hvor vi er med, og hvor vi ikke er med.

Så begge ordninger – kan man sige – er jo mellemløsninger, men vi foretrækker langt det forslag, som indebærer den store indflydelse til Danmark.

Kl. 10.35

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

De næste tre, jeg har, er hr. Jesper Langballe, hr. Peter Skaarup og hr. Anders Samuelsen, og det er for alles vedkommende tredje gang.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er ikke rigtig til at fatte fru Charlotte Antonsens svar til bl.a. fru Line Barfod. Hvorfor siger man nu, at udlændingeforbeholdet er så afgørende vigtigt? Man udelukker fuldstændig, at der senere kunne komme andre vigtige ting, hvor det var afgørende, at Danmark selv kunne bestemme farten her i landet.

Må man ikke sige, at aldrig nogen sinde har ganske almindelige danske borgere haft så stor indflydelse på hele danmarkshistorien, som de 1.000 mennesker havde, der blev ringet op af Gallup og spurgt, hvad de mente om, at man nu indskrænkede retsforbeholdet til et udlændingeforbehold? Det er da fuldstændig utroligt. Jeg vil sige, at de mennesker skulle faktisk udgive deres erindringer. De har virkelig skabt danmarkshistorie.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må indrømme, at efter de indlæg, som fru Charlotte Antonsen har holdt heroppe, står det meget uklart, hvordan vi skal tro på, at den EU-politik, Venstre siger de vil have, rent faktisk også bliver ført ud i livet på den rigtige måde efter Venstres opfattelse.

Jeg mener klart at kunne konstatere – jeg mener ikke at have fået nogen svar, der tilbageviser